

Taisom kelia

Specialus

LAIKRAŠČIO „KELIO ŽMONĖS“ PRIEDAS PRADEDANTIEMS NR. 4

Apie „Panevėžio kelių“ kosmoso skyrių ir nerealius modelius

Kelio moteris Stefutė:

– Reikia pasidžiaugti, kad galiausiai valdžia suprato ir įvertino „Panevėžio kelių“ už 2015 metų nuopelnus. Net per Antrąjį pasaulinį karą ne visi per metus yra gavę iš karto tris medalius. Pirmasis medalis – už skaitmeninį kelio modelį.

Visas pasaulis žino, kad Lietuva pasižymi nerealaus grožio merginomis. Kas antra mergina – modelis. Ir kiekvienu Italijos ar Paryžiaus podiumu žingsniuoją mūsų Sandros, Neringos ir Ivetos. Sunku jas suskaičiuoti, todėl ir buvo išrastas skaitmeninis kelio modelis. Jei modelis nors kartą praeina keliu-podiumu, jis iškart yra suskaičiuotas skaitmeniniu būdu. Kad nepasimestų, kad žinotume, kokiais keliais mūsų mergaitės vaikšto.

O visur tuos dalykus reguliuoja antro medalio apdovanojimo vertas atradimas – automatinės valdymo sistemos. Valdymas vyksta turbūt nerealiausiu būdu – per kosmosą. Palydovas gauna informaciją, koks modelis koku keliu praėjo ir kur žada toliau eiti. Ir kaip suvaldyti tuos srautus? Kad modeliai, truputį pabimbinę po pasaulį, pasuktų savo ienas link Lietuvos.

Tam net buvo sukurtas „Panevėžio kelių“ kosmoso skyrius, reguliuojantis tą automatinį valdymą. Man tik štai kas įdomu. Ar tie, kurie reguliuos tas valdymo sistemas, turės dėvėti skafandrus, kad būtų greitesnis susisieki-mas, ar ir be jų bus saugu sekti?

Kelių ekspertas:

– Gerbiama Stefute, gerbiu jūsų patirtį, amžių ir šiek tiek jūsų norą viską žinoti. Tačiau jūsų bandymas suprasti, už ką „Panevėžio keliai“ 2015 metais pelnė apdovanojimus, pranoko visas fantastikos ribas.

Visų pirma, „Panevėžio keliai“ apdovanoti vienu medaliu už skaitmeninį kelio modelį ir automatinės valdymo sistemas. Antrasis medalis bendrovei skirtas už darbų organizavimą pagal Tarptautinės inžinierių federacijos (FIDIC) Geltonosios knygos reikalavimus. Antra, kosmoso skyrius tikrai nedėvės skafandrų, nebent ateityje, kai reikės remontuoti „Panevėžio kelių“ palydovą orbitoje.

O dabar rimtai – apie skaitmeninį kelio modelį. Tai neturi nieko bendro su gražiosiomis Lietuvos merginomis, nebent tik tai, kad jos gali važinėti keliais, nutiestais naudojant pažangias technologijas. Skaitmeninis kelio modelis – tai kelio konstrukcijos elementai, sukurti trimatėje erdvėje. Toks duomenų paketas iš projektuotojų į darbų vykdymo vietą perduodamas internetu, taip sutaupant begalę laiko ir sumažinant žmogiškųjų klaidų tikimybę. O toliau prasideda automatinio valdymo sistemų dalis.

Objekte dirbanti sunkioji technika, pavyzdžiui, ekskavatoriai ir volai, kabinose turi kompiuterius, o mašinas valdantys operatoriai mato skaitmeninį projekto brėžinį. Mašinos taip pat susietos su GNSS tinklu, o objekte įrengta referencinė stotelė nuolat tikslina mašinų ir navigacinio palydovo siunčiamus duomenis. Su to palydovo pagalba mašinos kabinose dirbantis operatorius skaitmeniniame projekto modelyje tiksliai mato savo įrangos buvimo vietą ir atliktą darbą realiu laiku.

Šis šiuolaikiškas darbų organizavimo metodas įgalina automatizuoti visus darbus objekte, tarp jų ir kelio sankasos, kelio konstrukcijos elementų bei kelio dangos sluoksnių įrengimą. Visas šias naujoves, pelniusias „Panevėžio kelių“ bendrovei „Lietuvos metų gaminio“ konkurse aukso medalį, kuruoja technologinis, o ne kosmoso skyrius.

Jaunasis kelininkas:

– Gal panaudojant naujausias technologijas nutiestu keliu, tarsi podiumu, galėtų eiti visos Lietuvos gražuolės ir jų palyda su skafandrais?

Kelio moteris Stefutė:

– O dabar prašyčiau viską iš naujo, tik trumpiau, ir jeigu galima – lietuviškai.

Kelių inžinierius gamybininkas

– Gerbiamieji, nepamirškime ir trečiojo medalio, suteikto už „Rail-Baltica“ rangos darbus. Aš su savo vyrais Garliavoje praktiškai dvejus metus praleidau be jokių poilsio dienų.

Kelio moteris Stefutė:

– Gerbiu jus, vyrai, už tai.

Kelio moters Stefutės nuotyčiai magistralėje „Via Baltica“

Kelio moteris Stefutė: „Kelyje svarbiausia – pagarba vieni kitiems. O pagarbą gali atiduoti tik žmonės su šalmais ir kepurėmis.“

Kad vyrai tau pagarbiai nusilenktų, tereikia žemiau atsistoti (kelio moters Stefutės filosofija). Kažin ką apie tai mano volo mašinistas Juozas Kubiliūnas?

Kelio moteris Stefutė: „Prašom perskaityti visą laikraštį, o per kitą pertrauką padiskutuosime tema: kuo panašūs atvėsęs asfaltas ir įkaitusi moteris.“ Ši užduotis atiteko vairuotojams–kelininkams Mindaugui Mačijauskui ir Albertui Povilavičiui bei kelininkui Dariui Jarašiūnui.

„Vyrai man įrodinėjo, kad čia meilės laiptai. Kuo aukščiau lipi, tuo labiau galva sukasi. Išdykėliai tie kelininkai“, – įsitikinusi Stefutė. Iš kairės: vairuotojas–kelininkas Saulius Adomaitis, kelininkas Lukas Liubavičius, brigadininkas Evaldas Ožalinskas, „Taisom kelią“ programos dalyvės Rasa Čepienė ir Diana Kazlauskaitė, kelininkai Augutis Mastavičius ir Marius Baranauskas, vairuotojas–kelininkas Dalius Morkūnas.

Šitiek mašinų varo į Latviją! Ir ką broliukai dabar darys su tiek „fūrų“? Mirk iš juoko! Drauge su Stefute iš juoko miršta kelininkai Darius Jarašiūnas ir Tomas Smagurauskas.

Beveik Pasvalio „pacanai“ su Stefute.

Kelio moters Stefutės nuotykių kelyje Nr. 115 Ukmergė-Molėtai

Kelio moteris Stefutė: „Matau, rimtas vyras esi. Gali sutvarkyti vieną reikaliuką?“
„Ukmergės kelių“ darbų vadovas Aidas Vaitkūnas: „O tai ne?!“

Kelio moteris Stefutė: „Greitai išduodat – kas čia ką tik pravažiavo?!“. „Ukmergės kelių“ darbuotojai slaptos informacijos neatskleidžia. Iš kairės: kelio darbininkas Mykolas Vaitkūnas, kelio darbininkas Aurimas Miklyčius, vairuotojas Vytautas Noreika.

Tėtė, sūnus, bet ne mama... Spėkit – kas? Gal Stefutė su „Ukmergės kelių“ mechanizatoriais Gražvydu Mikučioniu ir jo sūnumi Aušvydu Mikučioniu?

Informacija mafijos tėvui – kas vyksta jo kuruojamoje teritorijoje. Su Stefute – suvirintojas Juozas Jurgelionis ir autogreiderio mašinistas Virginijus Kurkauskas.

Kelio moteris Stefutė: „Pagavo, laikė, nenorėjo paleisti... jauniklės... aš viena jo neišlaikiau... pabėgo...“ Kas? „Ukmergės kelių“ darbų vadovas Andrius Balžekas?!

Kelio moteris Stefutė: „Taip! Mes jį taisom ir tenedrįsta niekas prieštaraut.“ Stefutei pritaria Diana Kazlauskaitė, autogreiderio mašinistas Virginijus Kurkauskas, kelininkai Tomas Smagurauskas ir Algis Ruzas.

Kelio moters Stefutės nuotyčiai magistralėje A2, ties Žemaitkiemio sankryža

Kelio moteris Stefutė: „Žiūrėk į akis! Kur praleidai savaitgalį?“. Eduardas Svetlikauskas neprisipažino.

Kelio moteris Stefutė: „Berniukai... gal šį vakarą esate neužsiėmę? Darbas juk eina į pabaigą?“. Tokių intriguojančių pasiūlymų sulaukė kelininkai Vainius Kilbauskas ir Eduardas Svetlikauskas.

Jei rodyklė į tą pusę... vadinasi, mašinos – iš anos pusės (Stefutės filosofija). Filosofei saugiai kirsti magistralę padeda darbų vadovas Mindaugas Palskys.

Stefutė: „Ar aš galėčiau šitą Jūsų stalą pasiskolinti? Jis man labai tiktų kaip prekystalis vaikiškos liemenės pardavinėti.“ Konkuruojantys prekybininkai – kelininkas Jonas Gudėnas ir betonuotojas Gintautas Grigas.

Kelio moteris Stefutė: „Man visada patikdavo vyrai, didesni už mane.“ Didiesni vyrai – betonuotojas Gintautas Grigas ir brigadininkas Darius Latauskas.

Devynis kartus pamatuok, dešimtą kartą kirpk. Lietuvių liaudies išminčiai pritaria Stefutė, kelininkas Igor Šusterov ir „Taisom kelią“ programos dalyvė Diana Kazlauskaitė.